

Les pel·lícules del mes de gener

CICLE: LES MILLORS PEL·LÍCULES SEGONS TEMPS MODERNS

R.G.R.

ON CONNAIT LA CHANSON

Nacionalitat i any de producció:
França, Suïssa, Gran Bretanya,
1997

Títol original:

On connaît la chanson

Producció:

Arena Films, Caméra One,
France 2 Cinéma, Vega Films,
Greenpoint Films

Director:

Alain Resnais

Guió:

Agnès Jaoui i Jean Pierre Bacri

Fotografia:

Renato Berta

Música:

Bruno Fontaine

Durada:

122'

Color

Intèrprets:

Pierre Arditi (Claude), Sabine
Azéma (Odile Lalande), Jean-
Pierre Bacri (Nicolas), André
Dussolier (Simon), Agnès Jaoui
(Camille Lalande), Lambert
Wilson (Marc Duveyrier), Jane
Birkin, Jean-Paul Roussillon.

Producció:

Riofilms, Videofilmes i MACT

Director:

Walter Salles

Guió:

João Emanuel Carneiro i Marcos
Bernstein

Fotografia:

Walter Carvalho

Música:

Antonio Pinto i Jacques
Morelenbaum

Durada:

106'

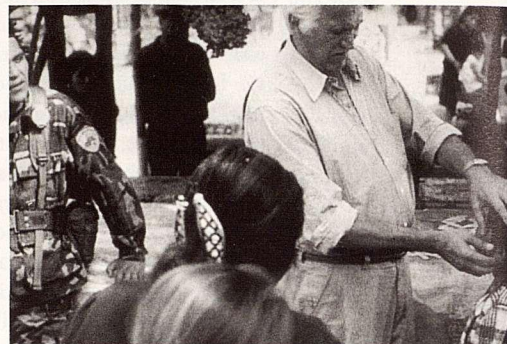
Color

Intèrprets:

Fernanda Montenegro (Dora),
Vinicius de Oliveira (Josué),
Marília Pêra (Irene), Soia Lira
(Ana).

Intèrprets:

David Suchet (Oliver/Matthew),
Lisa Harrow (Madeleine Vesey),
Jared Harris (Ray), Larry Pine
(Ben Vesey), Joe Grifasi (Scottie
Elster), Arnold Barkus (Andy),
Baham Soltani (Abram), Willis
Burks (Selwyn).

HOMBRES ARMADOS

Nacionalitat i any de producció:

EUA, 1997

Títol original:

Men with Guns

Producció:

RP Miller i Maggie Renzi

Director:

John Sayles

Guió:

John Sayles

Fotografia:

Slawomir Idziak

Música:

Mason Daring

Durada:

Color

Intèrprets:

Federico Luppi (Dr.
Fuentes), Damián
Delgado (Domingo),
Dan Rivera González
(Conejo), Tania Cruz
(Graciela), Damián
Alcázar (Padre
Portillo), Mandy
Patinkin
(Andrew),
Kathryn Grody
(Harriet),
Iguandili
López
(Madre).

SUNDAY

Nacionalitat i any de producció:

EUA, 1997

Títol original:

Sunday

Producció:

Double A Films

Director:

Jonathan Nossiter

Guió:

James Lasdun

Fotografia:

Michael Barros, Jamie Silverstein

i John Foster

Música:

Jonathan Nossiter

Durada:

92'

Color

ESTACIÓN CENTRAL DE BRASIL

Nacionalitat i any de producció:

França - Brasil, 1997

Títol original:

Estacion central do Brasil

Les pel·lícules del mes de gener

CICLE: LES MILLORS PEL·LÍCULES SEGONS TEMPS MODERNS

R.G.R.

ON CONNAIT LA CHANSON

Irreductible en la seva recerca de nous models narratius, però sense aquell afany d'impactar a tota costa que l'animava a l'inici de la seva carrera, Alain Resnais aborda una comèdia coral amable i simpàtica en una modalitat insòlita: una espècie de musical bord que posa en boca dels seus intèrprets temes clàssics de la cançó francesa, a través dels quals exposen els seus sentiments i la seva filosofia amb l'eficàcia d'un diàleg de Woody Allen. Els resultats, tan sorprenents com efectius, són del tot coherents amb la trajectòria professional d'un cineasta de qui la seva següent obra és sempre esperada però impredecible.

ESTACIÓN CENTRAL DE BRASIL

Eludint tant la moral retòrica com el sensacionalisme innecessari, però no exempta de qualche concessió fàcil al sentimentalisme, aquest viatge per la part menys festiva i coneguda de Brasil, la de la misèria, la ignorància i el deses-
per, la

les nostres cartelleres i qui amb la seva sensibilitat i coherència fa desitjar la recuperació de la seva obra anterior i l'arribada de la futura.

SUNDAY

No és cap novetat concentrar una història d'amor en un curt període de temps per aconseguir una major complicitat dramàtica amb l'espectador. Sí ho és, però, que s'aconsegueixi una de les sorpreses més agradables de l'any 1998. Comèdia sobre personatges, sobre l'amor, sobre la soledat i la identitat personal. Del director americà, sense antecedents entre nosaltres, Johnatan Nossiter.

HOMBRES ARMADOS

El discurs sobre la reconstrucció de la civilització i la recerca de la dignitat, ja present en *Lone Star*, troba aquí la seva expressió en el mosaic de llengües i cultures que caracteritza el film, i l'aventura de descobriment del personatge de Federico Luppi, d'una immensa dignitat davant de la situació terrible que coneix. Hi ha una evident intenció de denúncia de les condicions de vida i tracte de certes cultures i una mirada gens tòpica a la temàtica dels conflictes centroamericans, però aquestes tenen connotacions menys culturals que morals. Mentre John Sayles, potser el darrer cineasta realment independent del cinema americà pugui seguir treballant, el cinema comptarà amb cada un dels seus films amb una nova realitat a descobrir. □

pel·lícula de Walter Salles guardonada al darrer festival de Berlín suposa un múltiple descobriment: el d'una realitat social patida en silenci en molts de països arreu del món; el de la protagonista, de la seva identitat; el de la grandíssima actriu Fernanda Montenegro, per als qui desconeixiem *La Fallecida* i del seu petit company protagonista; i sens dubte el de Walter Salles, un home provinent del documental i d'una filmografia de gran importància en el recent cinema brasiler, fins ara un desconegut a

